

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Theognosto nouo Monacho.101.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἐμαλίζοντος πολλάκις τὰς τῆς
περιτάσεων καὶ ματιῶν τρυφύ-
της.

instrue: quibus te ij, qui potentia præditi
sunt remunerabuntur. Nam auro cares,
quod aduersarum rerum & flagrorum af-
peritates plerunque planas reddit.

Κύρω ἀναγνώστη. ρ.

Cyro Lectori. 100.

Εἰπέ τῷ μαθητῇ τῆς Ναυάτης ὁ
Φρύος, τί φροῦά τῃ ὡς καθαρός, ἀνοήσι-
ραν, τί ἀναμάρτητον σαυτὸν εἰρωνεύης;
τί ἀρῆν ἴδω τῆς φύσεως κοινωσίαν;
Ἡσαίας ἀκράτατον ἑαυτὸν ἐξαγγελ-
λεῖ, Δαβὶδ πάντα ἀνθρώπων ψευδόμενον
οἶδε, καὶ πάντας ἐν ἀμαρτίαις καὶ συλ-
ληφθέντας καὶ κνηθέντας, αὐτὸς τε θεὸς
τῶν ἀνθρώπων ὅτι μελῶς ὡροσκήμενος
τῇ ποιησίᾳ γνώσκει, καὶ ληζόντας
μοῖς φιλαυθροῦται ἑλές, καὶ σὺ ἀλα-
ζονεῖν καθαρότητος τυφόν; ἢ πάνσαι
τοίνω ψευδόμενος, ἢ φάνη ἐξ ὧν ὡρά-
ταις γελώμενος, ἢ μάλλον διωατῶς
ἀρχυόμενος.

Dic ad Nouatiani supercilij discipulū: *In Noua-
tianos.*
Quid tanquam purus, stolidè gloriaris?
Quid te ipsum peccati expettem simulas?
Quid naturæ societatem inficiaris? *Esai. 6.*
immundum se esse prædicat: David omnē
hominem mendacem esse agnoscit, atque *Psal. 115.*
omnes in peccatis, & conceptos, & in lu-
cem editos fuisse. Atque etiam Deus ipse *Psal. 50.*
homines mirum in modum & seduld im- *Genes. 8.*
probitati addictos esse, ac solo misericor-
diæ oleo indigere ait. Et tu puritatis fastū
arroganter iactas? Quamobrem aut men-
tiri desine: aut ex his quæ agis, te irride-
ri constat, vel potius ingenti ignominia
affici.

Θεογνώστῳ μοναχῷ νεοπαγεῖ. ρα.

Theognosto nouo Monacho. 101.

Καλῶς ἦλθε τῆς σμυθίνης συντόμως.
καλῶς τὴν ὕλην ὡς συμπιγίσαν
φύγει. καλῶς ὡρὸς ὑψηλὴν πολι-
τείαν ἐξέστης. εἴηκε τοίνω κρηρῶν
ὡς ὀπλίτης, μή τις ὑπὸς παρεισέλθῃ
κρυπῶ σε, καὶ ῥιζαῖσιν, ὃ μὴ γένοιτο,
δείξῃ. ἔλατῃ τῶ πονηρῶ τὰ νοήματα
ἀγνοῦμεν.

Præclarè ligonem arripuisti. Præclarè
res ex materia concretas, vt strangulantes,
fugis. Præclarè ad sublimem & excelsam
vitam euolasti. Peruigil itaque, vt miles, in-
cede, ne quis somnus obrepat, qui te fran-
gat & emolliat, clypeique abiectorem ac
perfugam, quod absit, reddat. Neque enim
improbi hostis cogitationes ignoramus. *2. Cor. 2.*

Τιμοθέῳ ἀναγνώστη. ρβ.

Timotheo Lectori. 102.

Ὡσπερ οἱ ναυτικοὶ ἐρώματι τὸ δέ-
λεον κατακρύπτουσι, καὶ τοὺς ἰχθύας
ἀπορόπῳ ἀκροῦσιν, ὅπως οἱ πονηροὶ
τῆς ἀρετῆς σιμμάχοι τῇ κρητολογία
τὰς ἑαυτῶν κακονοίας καλύπτοντες
ἀγκυρεῦσι τοὺς ἀπλότους ὡρὸς
θάλατταν. πάση τοίνω φυλακῇ τήρει
τὴν σὴν καρδίαν, μή τις δοκῇσιν ἢ τῶ
κρητῶ φύσιν μετὰ τὴν σάρκασιν δέ-
ξῃ. θατέρως γὰρ ὅστιν ἀνάρετος, ἢ περὶ
μᾶς τούτων συγκατάθεσις, ἢ τῆς
θείας τρυφίσης, ἢ τῆς ἡμετέρας μετῴθης.

Quemadmodum nautæ hamum esca *Hæretici*
occultant, ac pisces improvisè capiunt: *piscatori-*
eodem modo improbi hæresum defenso- *bus simi-*
res sermonis suauitate peruersas suas sen- *les.*
tentias obtegentes, simpliciore homines
ad mortem tanquam hamo quodam capiunt. *Prouer. 4.*
Quocirca omni custodia serua cor
tuum: ne Christi naturam post incarnatio-
nem merum duntaxat spectrum esse cre-
das. Alterutram enim tollit, qui vnam tan-
tùm confitetur: nempe vel diuina mutata,
vel nostra imminuta. Hæc est Manis Cha-